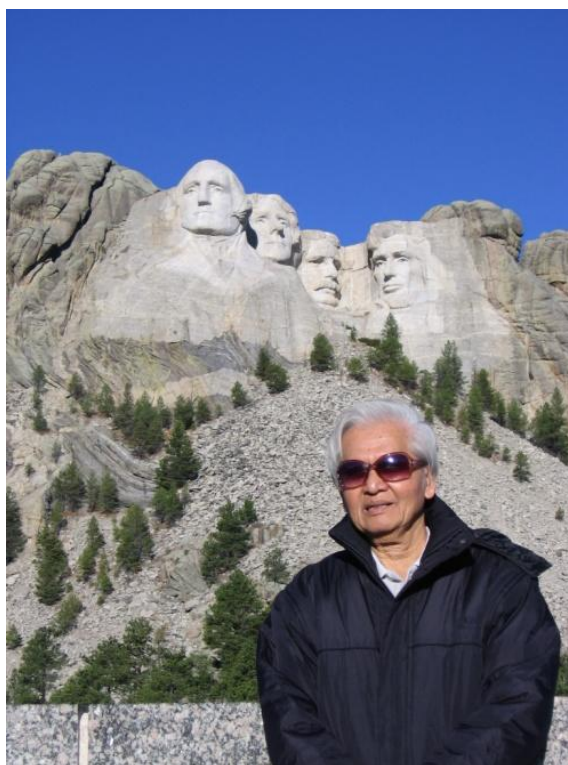

เที่ยวยุโรป โฉบไปอเมริกา

หวน พิณรุฬห์

คำปรารภ

ผู้เขียนมีโอกาสไปเที่ยวยุโรปสองครั้ง และไปเที่ยวอเมริกาอีกสี่ครั้ง จึงนำมาเขียนเล่าสู่กันฟัง โดยเริ่มจากไปเที่ยวยุโรปครั้งแรกแปดประเทศ ได้แก่ เยอรมัน ออสเตรีย สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก และรัฐลิกเทินชไตน์ โดยไปกับนฤคิตัวร์ ประเทศแรก คือ เยอรมัน ได้ชมเมืองเก่าคือ เมืองโรเทนบวร์ก (Rothenburg) จากนั้นได้ไปชมเมืองมิวนิก (Munich) และ เมืองอัลเลิติง (Altötting) ซึ่งกล่าวกันว่าเป็น “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย” ได้เข้าชม สวนสนุก Europapark ซึ่งเป็นสวนสนุกที่ใหญ่ที่สุดของเยอรมัน ประเทศที่สอง คือ ออสเตรีย ได้เข้าชม พระราชวังเซินบรุน พระราชวังฮอฟบวร์ก ซึ่งอยู่ในเมืองเวียนนา แล้วไปชม เมืองSalzburg ซึ่งเป็นบ้านเกิดของโมสาร์ท และได้ชมเมืองอินน์สbruckด้วย จากนั้นได้เข้าประเทศที่สาม คือ รัฐลิกเทินชไตน์ ซึ่งเป็นรัฐอิสระหรือประเทศขนาดเล็กเช่นเดียวกับรัฐวาติกันและโมนาโก มีเมืองหลวงชื่อ วาดุส ประเทศที่สี่ คือ สวิตเซอร์แลนด์ ได้ขึ้นเขา Sitlisalp ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภูเขาแอลป์เพื่อชมหิมะ ได้ชมอนุสาวรีย์รูปปั้นของวิลเลียมเทล บิดาแห่งเสรีภาพของสวิตเซอร์แลนด์ ได้ชม เมืองลูเซิร์น (Luzern) ซึ่งเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใจกลางของสวิตเซอร์แลนด์ และอยู่ริมทะเลสาบสี่พันรัฐ และเมืองลูเซิร์นยังเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของสวิตเซอร์แลนด์ด้วย เดินทางต่อไปชมเมือง Zurich ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของสวิตเซอร์แลนด์ด้วย ประเทศที่ห้า คือ ลักเซมเบิร์ก มีเมืองหลวงชื่อเดียวกับชื่อประเทศ เมืองลักเซมเบิร์กเป็นเมืองเก่าตั้งอยู่บนเนินเขา มีหุบเขาลึกล้อมรอบตัวเมืองไว้ 3 ด้าน อีกด้านหนึ่งเป็นเนินเขา ประเทศที่หก คือ เบลเยียม มีเมืองหลวงชื่อ บรัสเซลส์ ได้ชมจัตุรัสกลางเมืองและ อนุสาวรีย์เด็กดี ประเทศที่เจ็ด คือ เนเธอร์แลนด์หรือฮอลแลนด์ ซึ่งมีกังหันลมริมถนนเป็นระยะๆ ได้แวะชมสวนดอกไม้ในฤดูใบไม้ผลิที่ใหญ่ที่สุดคือ สวนเกอเกินฮอฟ (Keukenhof) ซึ่งมีดอกทิวลิปและดอกไม้้นับร้อยชนิดทั้งหลากสีและรูปทรงต่างๆบนเนื้อที่กว่า 100 ไร่ ได้ชมเมืองอัมสเตอร์ดัม ซึ่งเป็นเมืองหลวงของเนเธอร์แลนด์ ชาวเมืองใช้รถจักรยานกันมาก มีรถจักรยานจอดตามริมถนนมากมาย บางแห่งเป็นอาคาร 3 ชั้นใช้เป็นที่จอดรถจักรยานทิ้งหลัง ประเทศที่แปด คือ ฝรั่งเศส ได้เข้าชม พระราชวังแวร์ซายส์ พิพิธภัณฑ์ลูฟร์ และนั่งรถ นั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์ชมเมืองปารีส เมืองหลวงของฝรั่งเศส รวมทั้งได้ชม หอไอเฟล ด้วย ครั้งที่สองสี่ประเทศ เป็นประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวีย คือ ฟินแลนด์ เดนมาร์ก นอร์เวย์ และ สวีเดน ได้มีโอกาสชมพระอาทิตย์เที่ยงคืนที่นอร์ทเคป ได้ชมพิพิธภัณฑ์เรือรบหลวงวาซาร์ และได้นั่งเรือสำราญขนาดใหญ่หลายชั้นด้วย

และผู้เขียนยังมีโอกาสไปเที่ยวอเมริกา 4 ครั้ง ครั้งแรกไปเที่ยว 2 เมือง 2 รัฐ คือเมือง ลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนีย และเมืองซอลท์เลคซิตี รัฐยูทาห์ ได้ไปชมวัดทั้งวัดไทย วัดจีน และ วัดคริสต์, ได้ชมเทคนิคการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ Universal Studios สนุกไปกับโลกของ Disney Land ชมการแสดงของสัตว์ผู้น่ารักที่ Sea World, ตลุยหิมะที่ตอนเหนือของรัฐยูทาห์ และยังสามารถเที่ยวประเทศที่หลากหลายในอเมริกา ครั้งที่สองได้ไปเที่ยวเมืองแอตแลนต้า รัฐจอร์เจีย (Georgia) ได้เดินทางไปเที่ยวกรุงวอชิงตัน ดี ซี และกรุงนิวยอร์กด้วย ซึ่งมีสถานที่ที่น่าสนใจหลากหลาย เช่น ที่เมืองแอตแลนต้า ได้เข้าชม สถานีโทรทัศน์ CNN พิพิธภัณฑ์ Coca Cola ที่กรุง

วอชิงตัน ดี ซี ได้นั่งรถยนต์ผ่านหน้าทำเนียบขาว เข้าชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ สถาบันสมิธโซเนียน อนุสาวรีย์วอชิงตันและอนุสาวรีย์ลินคอล์น ที่กรุงนิวยอร์ก ได้นั่งเรือไปชมรูปปั้นเทพีสันติภาพบนเกาะเทพีสันติภาพ เข้าชมพิพิธภัณฑ์ “The Metropolitan Museum of Art” ซึ่งมีโบราณวัตถุมากมายหลากหลาย ได้ขึ้นตึกเอ็มไพร์สเตท ซึ่งเป็นตึกที่สูงถึง 102 ชั้น ได้นั่งรถยนต์ข้าม สะพานบรูคลิน เป็นสะพานแขวนโดยใช้เหล็กกล้าเป็นแห่งแรกของโลก ใช้เวลาก่อสร้างถึง 15 ปี และยังได้นั่งรถใต้ดินในกรุงนิวยอร์ก เป็นต้น ครั้งที่สามไปเมืองลอสแอนเจลิส เมืองซีแอตเติล รัฐวอชิงตัน ได้ชมโรงงานสร้างเครื่องบินขนาดใหญ่มาก แล้วเลยไปดูน้ำตกที่รัฐโอเรกอนด้วย จากนั้นได้นั่งรถยนต์และนำรถยนต์ลงเรือขนาดใหญ่ไปประเทศแคนาดา ได้ชมเมืองวิกตอเรีย (Victoria) และเมืองแวนคูเวอร์ ครั้งที่สี่ไปเมืองลอสแอนเจลิสอีก ไปคราวนี้ได้ไปเที่ยวเมืองชายแดนอเมริกาคือเมืองซานดิเอโก เข้าไปประเทศเม็กซิโกด้วย และถูกชายได้จับรถยนต์พาไปเที่ยวจากฝั่งตะวันตกไปยังฝั่งตะวันออกของอเมริการะหว่างวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ รวม ๘ วัน ๘ คืน โดยค่าโหนอนอนนั้น ส่วนมากเป็นโรงแรม โดยออกจากลอสแอนเจลิสแวะชมเมือง Las Vegas รัฐ Nevada เข้ารัฐ Utah แวะชมแคนยอนข้างทางบ้าง ที่เข้าชมมากหน่อยคืออุทยานแห่งชาติ Yellow Stone ซึ่งอยู่ในรัฐ Idaho ได้ชมน้ำพุร้อน น้ำตก ทะเลสาบ วิวป่าก็มีมากมาย แล้วเดินทางต่อผ่านรัฐ Montana แวะชมเมือง Buffalo รัฐ Wyoming ที่น่าสนใจได้ชมภาพแกะสลักอดีตประธานาธิบดีอเมริกัน ๔ คนบนภูเขาที่เรียกว่า Mount Rushmore National Memorial ซึ่งอยู่ใน รัฐ South Dakota จากนั้นเดินทางต่อเข้า รัฐ Minisota รัฐ Wisconsin ได้แวะชมเมือง Chicago รัฐ Illinois ๑ วัน จากนั้นก็เดินทางผ่าน รัฐ Ohio พักและเที่ยวที่เมืองวอชิงตัน ดี ซี หลายวัน จึงเดินทางกลับเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

จากการที่ผู้เขียนได้ไปเที่ยวยุโรปและอเมริกา แล้วนำมาเขียนเล่าสู่กันฟังเป็นหนังสือในชื่อ “เที่ยวยุโรป โฉบไปอเมริกา” เล่มนี้ ผู้เขียนคิดว่าจะทำให้ผู้อ่านได้ทราบเรื่องที่น่าสนใจและสถานที่ที่น่าสนใจในยุโรปและอเมริกาอีกแนวหนึ่ง ที่แปลกแตกต่างไปจากหนังสือที่มีผู้เขียนเขียนไว้ในหลายเล่มและหลายเรื่อง หากท่านผู้อ่านมีข้อเสนอแนะประการใด ผู้เขียนขอรับฟังด้วยความยินดี จะจดหมายหรืออีเมลล์หรือโทรศัพท์ อย่างไม่อย่างหนึ่งก็ได้

หวน พินธุพันธ์

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8 ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทร. 0-2503-2668-9,08-6539-9745

E-mail Address : huan@swu.ac.th,huanphinthuphan@hotmail.com

Website : <http://facstaff.swu.ac.th/huan/>

<http://cid-afeee1f95d21b179.photos.live.com/summary.aspx>

https://www.facebook.com/huanphinthuphan?ref=tn_tnmn

สารบัญ

เที่ยวยุโรป โฉบไปอเมริกา

คำปรารภ

เที่ยวยุโรปแปดประเทศ

นำเรื่อง

จากคอนเมือง-บาเริน-แฟรงค์เฟิร์ต (เยอรมัน)

เมืองโรเทนบวร์ก (Rothenburg) เยอรมัน

เมืองมิวนิก (Munich)

โรงแรมสไตล์บาวาเรียชานเมืองมิวนิก

เมืองอัลท็อทติ้ง (Altötting) “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย”

ชมเมือง Passau

เข้าเมืองเวียนนา ประเทศออสเตรีย

พระราชวังเชินบรุน

พระราชวังฮอฟบวร์ก

อาราม Melk และทะเลสาบเลียวพระจันทร์

เมือง Salzburg : บ้านเกิดของโมสาร์ท

แวะพักโรงแรมบนเส้นทางชายเกลือโบราณของเยอรมัน

แวะพักโรงแรมบนเส้นทางชายเกลือโบราณของเยอรมัน

เมืองวาคุส เมืองหลวงของรัฐลิคเทินสไตน์

เข้าประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ขึ้นเขา Titlisalp เพื่อชมหิมะ

วิลเลียมเทล บิดาแห่งเสรีภาพของสวิตเซอร์แลนด์

เมืองลูเซิร์น (Luzern)

มหาวิหาร Einsiedeln

เมือง Zurich

น้ำตก Rheinfall

เมือง Konstanz เยอรมัน

เทือกเขาป่าดำและทะเลสาบ Titisee

เมือง Freiburg

สวนสนุก Europapark

โรงแรมเล็กๆ ในเมือง Lahr เขตป่าดำ

ลักเซมเบิร์ก เมืองหลวงของลักเซมเบิร์ก

บรัสเซลส์ เมืองหลวงของเบลเยียม

อนุสาวรีย์เด็กลี

โรงแรมระดับ 4 ดาว

เนเธอร์แลนด์ หรือฮอลแลนด์

สวนเคอเกินฮอฟ (Keukenhof)

หมู่บ้านหัตถกรรม

เมืองอัมสเตอร์ดัม

โคมแดง หรือ Red Light

เข้าประเทศฝรั่งเศส

พระราชวังแวร์ซายส์

โบสถ์ซาเครเกอร์ลีซาว

ย่านการค้าถนน Hausmann

นั่งรถชมเมืองปารีส

พิพิธภัณฑ์ลูฟร์

นั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์ ชมมหาวิหารนอเตอดอร์ดามและหอไอเฟล

ไปสนามบินชาร์ลส์เดอโกล์เพื่อเดินทางกลับ

เที่ยวยุโรปสี่ประเทศ (กลุ่มสแกนดิเนเวีย) มหัศจรรย์พระอาทิตย์เที่ยงคืน ฟินแลนด์-เดนมาร์ค-นอร์เวย์-สวีเดน

เห็นฟ้าสู่อิวาโล (ดินแดนตอนเหนือของฟินแลนด์)

เข้าสู่เขตพรมแดนนอร์เวย์

เดินทางไปชมดินแดนอันเป็น “ที่สุด” แห่งการเดินทางสู่ “นอร์ทเคป”

ชมพิพิธภัณฑ์ชาวซามิ

ลัดฟ้าสู่ “เฮลซิงกิ” ฟินแลนด์อีกครั้ง

ชมเมืองเฮลซิงกิ

ขึ้นเรือสำราญ “Silja Line” สู่เมือง “สต็อกโฮล์ม” ประเทศสวีเดน

ถึงท่าเรือสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน

ชมพิพิธภัณฑ์เรือรบ โบราณวาซา (vasa museum)

เดินทางสู่เมือง “ออสโล” ประเทศนอร์เวย์

ชมเมืองออสโล

อุทยานฟรอกเนอร์

ชมพิพิธภัณฑ์เรือไวกิง

ขึ้นเรือสำราญ DFDS สแกนดิเนเวียน ซีเวย์ สู่เมือง “โคเปนเฮเก้น” ประเทศเดนมาร์ค

ถึงท่าเทียบเรือ “โคเปนเฮเก้น” ประเทศเดนมาร์ค

ชมน้ำพุแห่งราชินีเกฟิออน

ชมเงือกน้อย ลิตเติ้ลเมอร์เมด

ชมเงือกน้อย ลิตเติ้ลเมอร์เมด

ลัดฟ้าสู่ “เฮลซิงกิ” ครั้งที่สาม

อำลากลั้วสู่ประเทศไทย

โฉบไปอเมริกา

รู้จักประเทศสหรัฐอเมริกา

เดินทางสู่สหรัฐอเมริกา

เที่ยวชมวัดไทยและเทศในอเมริกา

วัดพุทธเมย์วูด

วัดไทยลอสแอนเจลิส

วัดซีไทล

วัดคริสตศาสนา

สำนักงานใหญ่ของนิยายมอร์มอน

วัดไทยในอเมริกา

วัดไทยและพระสงฆ์ไทย

คนไทยในอเมริกา

ทอดกฐินที่วัดไทยในอเมริกา

ทัวร์วัดไทยในอเมริกา

วัดไทยในรัฐแคลิฟอร์เนีย

วัดไทยในรัฐอื่นๆของอเมริกา

หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และจุดสารภาษาไทยในอเมริกา

เที่ยวชมสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ที่ฮอลลีวูด สหรัฐอเมริกา

ชมการแสดงของสัตว์โลกผู้น่ารักที่ซีเวิลด์ (Seaworld)

สนุกสนานที่สวนสนุกดิสนีย์แลนด์ (Disneyland)

เที่ยวเมืองแอตแลนต้า กรุงวอชิงตัน ดี ซี และกรุงนิวยอร์ก

เดินทางคนเดียวในสหรัฐอเมริกา

รู้จักเมืองแอตแลนต้า

รถไฟฟ้าในเมืองแอตแลนต้า

สถานีโทรทัศน์ CNN

พิพิธภัณฑ์โคลา โคลา (World of Cola-Cola)

พิพิธภัณฑ์ศิลปะไฮ (High Museum of Art)

นั่งรถยนต์จากเมืองแอตแลนต้าไปเที่ยวกรุงวอชิงตัน ดี ซี

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ (National Museum of Natural History)

พิพิธภัณฑ์แห่งชาติการบินและอวกาศ (National Air and Space Museum)

อนุสาวรีย์วอชิงตัน (Washington Monument)

อนุสาวรีย์ลินคอล์น (Lincoln Memorial)

ทำเนียบขาว (The White House)

แอตแลนติกซิตี : เมืองกาสิโนในรัฐนิวเจอร์ซีย์

กรุงนิวยอร์กในปี 2001

รูปปั้นเทพีเสรีภาพ (The Statue of Liberty)

ตึกเอ็มไพร์สเตท (Empire State Building)

พิพิธภัณฑ์ศิลปะ (The Metropolitan Museum of Art)

สวนสาธารณะ (Central Park)

สัมผัสรัฐต่างๆระหว่างเมืองแอตแลนต้าถึงกรุงนิวยอร์ก

รัฐเซาท์แคโรไลนา (South Carolina)

รัฐนอร์ทแคโรไลนา (North Carolina)

รัฐเวอร์จิเนีย (Virginia)

รัฐแมริแลนด์ (Maryland)

รัฐนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey)

รัฐอีสเทอร์นเพนซิลเวเนีย (Eastern Pennsylvania)
เรื่องน่ารู้ในอเมริกา
การใช้โทรศัพท์ในอเมริกา
สถานกงสุลไทย
การใช้เงินในอเมริกา
คนไทยในอเมริกากับการนับถือศาสนาพุทธ
เด็กไทยในอเมริกา

เที่ยวอเมริกา ๓ รัฐ ลัดไปแคนาดา

ชมวัดอินเคีย คูรอยเท้าของคารา
เดินทางไปเมืองซีแอตเติล รัฐวอชิงตัน
ถึงท่าเรือเมืองวิกทอเรีย แคนาดา
ชมเมืองแวกูเวอร์และชมวัดจีน
ชม Universal Studio
ชม Universal Studio
ชม Disneyland
ทานอาหารไทยที่ร้านครัวไทย
เดินทางกลับประเทศไทย

นั่งรถเที่ยวอเมริกาจากตะวันตกวกไปตะวันออก

ออกเดินทางจากเมืองไทย
ปัญหาที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง
ชม Memorial Park Mortuary
ไปเที่ยวเมืองซานดีเอโก และเข้าไปประเทศเม็กซิโก
เช่ารถยนต์เพื่อเดินทางสู่ลาสเวกัส รัฐเนวาดา
ชมพิพิธภัณฑ์ของนิคายมอร์มอน
ชมเมืองซอลต์ เลก ซิตี้ รัฐยูทาห์
เข้าสู่เมือง Blackfoot รัฐ Idaho
เข้าชม อุทยานแห่งชาติเยลโลว์สโตน
ขับรถชนกวางที่วังตัดหน้า
นำรถยนต์ไปเปลี่ยนที่สนามบิน Billing City
เข้าสู่รัฐไวโอมิง (Wyoming)
เข้าเขตรัฐเซาท์ดาโคตา (South Dakota)

ชมรูปแกะสลักอดีตประธานาธิบดี 4 คนของสหรัฐ

รัฐมินนิโซตา (Minnesota)

รัฐวิสคอนซิน (Wisconsin)

รัฐอิลลินอยส์ (Illinois)

วัดพระธรรมกายชิคาโก

ทัวร์ เมืองชิคาโก (Chicago)

รัฐอินดีแอนา (Indiana)

รัฐโอไฮโอ (Ohio)

วัดพระธรรมกาย วอชิงตัน ดี ซี (Mediation Center of D.C.)

รัฐวอชิงตัน ดี.ซี. (Washington, D.C.)

ชมเมืองวอชิงตัน ดี ซี ยามค่ำ

เดินทางกลับเมืองไทย

เกี่ยวกับผู้เขียน

เที่ยวยุโรปแปดประเทศ

นำเรื่อง

ผู้เขียนมีโอกาสไปทัศนศึกษายุโรปรวมแปดประเทศ คือ เยอรมัน ออสเตรีย สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก และรัฐลิกเทินชไตน์ โดยไปกับนฤติทวัตร เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2548 ถึงวันที่ 1 เมษายน 2548 รวม 12 วัน 11 คืน ค่าใช้จ่าย 83,500 บาท

นฤติทวัตรจัดโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์นฤติ กาญจนลักษณ์ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีของประเทศในยุโรปอย่างดีมาก และเป็นอาจารย์ภาควิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เขียนทราบมาว่าทวัตรนี้จัดปีละ 2 ครั้งช่วงมหาวิทยาลัยปิดเทอมเท่านั้น เป็นทัวร์แบบประหยัด อาหารที่รับประทานส่วนใหญ่เป็นอาหารจานเดียวหรือประเภท Fast Food โรงแรมที่พักเป็นโรงแรม 2-3 ดาว และไม่เน้น shopping มากนัก อาจารย์นฤติจะบรรยายประวัติศาสตร์ของประเทศที่ไปและจะพาชมสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ

ผู้เขียนสนใจทวัตรนี้มานานแล้ว ตั้งใจจะไปกับเพื่อนรุ่นพี่เมื่อสองปีที่แล้ว แต่เพื่อนมีปัญหาไปไม่ได้ เมื่อปีที่แล้วก็ไปไม่ได้อีก มาปีนี้วางแผนล่วงหน้าหลายเดือนที่จะไปด้วยกัน ในที่สุดเพื่อนก็ไปไม่ได้อีก ชวนเพื่อนๆอีกหลายคนก็ไม่มีใครไปด้วย จึงตัดสินใจไปคนเดียวให้ทวัตรจัดเพื่อนร่วมห้องให้ เพราะถ้าไม่ไปปีนี้หน้าก็อายุมากขึ้น ไม่แน่ว่าจะไปไหวไหม เพราะระยะเวลาตั้ง 12 วัน ทวัตรท่วๆไปเขาจัดอย่างมาก 8-9 วันเท่านั้น

จากดอนเมือง-บาเริน-แฟรงค์เฟิร์ต (เยอรมัน)

ลูกทวัตรมีทั้งหมด 48 คน ไปพร้อมกันที่สนามบินดอนเมือง อาคาร 2 เคาน์เตอร์สายการบิน GULF AIR เมื่อเวลา 15.30 น. วันที่ 27 มีนาคม 2548 เดินทางจากสนามบินดอนเมือง เมื่อเวลา 18.30 น. เที่ยวบินที่ GF 151 แวะเปลี่ยนเครื่องบินที่บาเริน ต้องนั่งรอที่สนามบินราว 4 ชั่วโมง จึงเดินทางต่อด้วยเที่ยวบินที่ GF 17 ไปยังสนามบินไรน์-ไมน์ เมืองแฟรงค์เฟิร์ต (Frankfurt) ประเทศเยอรมัน ถึงสนามบินเช้าวันที่ 28 มีนาคม 2548 พวกเราต้องเสียเวลาตรวจหนังสือเดินทางที่สนามบินอยู่นาน เพราะเจ้าหน้าที่ขอโทรศัพท์ไปสอบถามทางโรงแรมที่พวกเราจะไปพักก่อนว่าพวกเราจะไปพักจริงหรือไม่ เมื่อสอบถามเรียบร้อยจึงให้พวกเราผ่านเข้าประเทศเยอรมันได้

เมืองแฟรงค์เฟิร์ต เป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์และการเงินของเยอรมัน และเป็นประตูเปิดสู่ภาคกลางของประเทศ สนามบินไรน์-ไมน์เป็นสนามบินที่คับคั่งจอแจเป็นอันดับสองของทวีปยุโรป มีทั้งระบบรถไฟและทางหลวง (Autobahn) ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

พวกเราได้ขึ้นรถโคชระดับ 4 ดาว บนรถมีบออกอูณหภูมิดูด้วย ทำให้ทราบว่าอุณหภูมิ 8 องศา c พวกเราเดินทางลงทางทิศใต้ของประเทศเยอรมัน ไปตามทางหลวงที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก เรียกว่า ออโตบาห์น (Autobahn) อาจารย์นฤติได้เริ่มเล่าเส้นทางที่พวกเราเดินทางไปเที่ยวชมในวันนี้ เป็นเมืองที่อยู่ในเขตแคว้นบาวาเรีย ซึ่งเป็นแคว้นที่ใหญ่ที่สุดของเยอรมันในจำนวนทั้งหมด 16 แคว้น และเล่าว่า แคว้นบาวาเรียมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน เช่นแม่น้ำดานูบ แม่น้ำไรน์ สำหรับแม่น้ำดานูบไหลจากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก ยาวถึง 2860 ก.ม.และไหลผ่าน 7 ประเทศด้วยกัน เป็นที่

สังเกตว่าช่วงนี้ในเยอรมันยังเป็นฤดูใบไม้ร่วง อีกสัปดาห์วันจึงจะถึงฤดูใบไม้ผลิ สองข้างทางจึงพบต้นไม้ไม่มีใบทั่วไป มีต้นไม้บางต้นที่ใบไม้เริ่มผลิบ้างแล้ว

เมืองโรเทนบวร์ก (Rothenburg) เยอรมัน

แห่งแรกที่พวกเราแวะชมคือเมืองโบราณยุคกลางราว ค.ศ.1650 เป็นเมืองโบราณที่มีชื่อเสียงของเยอรมัน คือเมืองโรเทนบวร์ก (Rothenburg) เป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนที่ราบสูงเหนือแม่น้ำเทาเบอร์ เป็นเมืองที่เจริญรุ่งเรืองสูงสุดในยุคกลาง ช่วงปี ค.ศ. 1650 ถึงต้นศตวรรษที่ 19 ต่อมาเป็นส่วนหนึ่งของแคว้นบาวาเรีย ซึ่งเขารักษาป้อมปราการ กำแพงเมือง ประตูเมือง ที่พักของยามรักษาการณ์ คูเมือง ศาลาว่าการ โบสถ์และอาคารบ้านเรือนที่มุงหลังคาด้วยกระเบื้องสีแดง ให้อยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด บ้านเรือนหลายหลังดัดแปลงทำเป็นร้านค้า มีทั้งร้านอาหาร และของที่ระลึก อาคารเก่าบางหลังถูกจัดทำเป็นพิพิธภัณฑ์ แสดงวัฒนธรรมในยุคกลางและประวัติความเป็นมาของเมือง อาคารเก่าหลังหนึ่งมีหน้าจั่วเป็นศิลปะบารอกมีนาฬิกาของเมืองติดอยู่ ประชากรของเมืองนี้มีราว 8,000 คนซึ่งอาศัยอยู่ในเขตกำแพงเมือง ผู้เขียนพบชาวต่างประเทศมาเดินชมเมืองกันมากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวอเมริกัน พวกเรารับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารจีน มีน้ำซุ๊ป ผัดเปรี้ยวหวาน ผัดผักรวม หมูเป็นก้อนๆ และข้าวสวย ที่น่าสังเกตคือไม่มีช้อนมีแต่มีด ช้อนส้อม และช้อนกลาง คนที่ไม่ถนัดใช้ช้อนส้อมจึงใช้ช้อนกลางตักข้าวรับประทาน เสร็จแล้วก็ขึ้นรถ

เมืองมิวนิค (Munich)

เดินทางต่อเพื่อไปเมืองมิวนิค (Munich) ระหว่างทางแวะปั้มน้ำมันเพื่อให้เข้าห้องน้ำ ปรากฏว่าต้องเสียเงินด้วยการหยอดเหรียญ 50 เซ็นต์ (ราว 25 บาท)

เมืองมิวนิค (Munich) หรือเมืองมินเชิน (Munchen) เป็นเมืองหลวงของแคว้นบาวาเรีย ตั้งขึ้นเมื่อราว 800 กว่าปีมาแล้ว โดยดยุกเฮนรีได้มีบัญชาให้สร้างสะพานข้ามแม่น้ำอิซาร์ขึ้นเพื่อใช้เป็นเส้นทางลำเลียงเกลือจากเหมืองในเมืองบาดไรเชินฮัลล์มายังเอาก์สบวร์ก เมืองมิวนิค (Munich) หรือมินเชิน (Munchen) จึงได้ก่อกำเนิดขึ้นรอบๆ สะพานสายนี้ ชื่อเมืองนั้นตั้งตามบาทหลวงที่อาศัยอยู่ในโบสถ์ในละแวกใกล้เคียง ซึ่งเรียกกันว่ามินเชิน (Monchen -บาทหลวงน้อย)

ปัจจุบันสัญลักษณ์ของเมืองก็ยังคงเป็นบาทหลวงหน้าตาคอเสื้อเด็กที่เรียกกันว่า “มินชเนอร์ คันเดิล (Munchner Kindl)” เมืองมิวนิคมีสถาปัตยกรรมที่หรูหรามากมาย เป็นแหล่งพิมพ์หนังสือแหล่งใหญ่เป็นรองก็แต่นิวยอร์กเท่านั้น และเป็นเมืองใหญ่อันดับสามของเยอรมัน

จุดแรกที่พวกเราไปชมคือจตุรัสมาเรียนพลัสกลางเมืองมิวนิค ซึ่งเป็นลานกว้าง ฮิตเลอร์เคยใช้เป็นสถานที่นี้ปลุกระดมประชาชนช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง อาจารย์ณฤดีได้พาเข้าชมมหาวิหาร Frauenkirche ซึ่งเป็นวิหารที่สูงใหญ่มาก มีรอยเท้าปีศาจที่พื้นปรากฏตามตำนานที่เล่ากันว่า เมื่อสร้างวิหารหลังนี้ใกล้เสร็จได้ถูกฟ้าผ่าพังทลายลงหลายครั้ง เชื่อกันว่าเป็นฝีมือของปีศาจ วิศวกรจึงติดต่อบปีศาจบอกให้สร้างโดยไม่ให้มีหน้าต่าง วิศวกรจึงรับปากกับปีศาจที่จะสร้างตามนั้น เมื่อสร้างเสร็จแล้ว จึงให้ปีศาจเข้ามาขอบคุณ จุดที่ปีศาจขอบคุณไม่พบว่าหน้าต่างจริงๆ ปีศาจโกรธมากจึงกระต๊อบเท้าเป็นรอยเท้าปรากฏอยู่ เมื่อพวกเราลองไปยืนตรงรอยเท้าปีศาจ ก็พบว่าไม่มีหน้าต่างเลยเพราะเสาบังหมด เนื่องจากภายในวิหารมีเสาสูงใหญ่จำนวนมาก แสดงว่าเยอรมันก็มีตำนานเช่นกัน

จากนั้นพวกเราได้ไปชมตุ๊กตาเดินรำที่ศาลากลางหลังใหม่ ก็จะมีตุ๊กตาเดินรำบนชั้นสามตั้งแต่เวลา 17.00 น. พวกเราไปยืนรอคอยดูพร้อมกับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก พอถึงเวลาตุ๊กตาก็ออกมาเดินรำพร้อมด้วยเสียงดนตรี แล้วได้เดินชมร้านค้าที่ล้วนหรูหรากลางเมืองมิวนิค สังเกตดูสินค้าเช่นรองเท้า กระเป๋าถือของสตรี และนาฬิกาแล้วพบว่าราคาแพงมากมาก อาจารย์ณฤดีเล่าว่าในเมืองมิวนิคมีพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป มีเรือดำน้ำ เครื่องจักร เครื่องยนต์ เครื่องบิน รถไฟทั้งขบวนให้ชม เนื่องจากเป็นวันหยุดพิพิธภัณฑ์ปิดจึงไม่ได้พาเข้าชม จากนั้นอาจารย์ณฤดีพาไปรับประทานอาหารเย็นแบบบาวาเรียคือขาหมูทอดกรอบชิ้นใหญ่มากกับมันบด 2 ก้อน หลายคนรับประทานไม่หมด เพราะทั้งมากและเลี่ยน

โรงแรมสไตล์บาวาเรียซานเมืองมิวนิค

วันนี้พวกเราพักที่โรงแรมสไตล์บาวาเรียซานเมืองมิวนิค ชื่อ “Hotel Huber” ตั้งอยู่ในหมู่บ้านOberndorf เมื่อลงจากรถก็ได้กลิ่นซีวัว รุ่งเช้าผู้เขียนออกไปเดินรอบๆ โรงแรม พบคอกวัวและแปลงเกษตรใส่ปุ๋ยคอก (ซีวัว) คั่วย ถึงแม้เป็นซานเมืองหรือชนบท หมู่บ้านก็เป็นระเบียบเรียบร้อย มีถนนที่สะอาด มีโบสถ์และมีธนาคารด้วย

เมืองอัลเทิตัง (Altötting) “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย”

วันอังคารที่ 29 มีนาคม 2548 หลังจากรับประทานอาหารเช้าในโรงแรมเป็นชา กาแฟ ขนมปัง ไข่ต้ม สลัดผัก หมูแฮม ไข่กรอกให้เลือกรับใจชอบแล้ว ก็ขึ้นรถพบว่าอากาศหนาวอุณหภูมิ 3 องศา c วันนี้เดินทางไปเมืองอัลเทิตัง (Altötting) เพื่อชม “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย” และสักการะแม่พระดำของชาวคาทอลิก ที่เรียกกันว่า “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย” เนื่องจากมีตำนานเล่ากันว่า ที่เมืองอัลเทิตังนี้เดิมเป็นหมู่บ้านเล็กๆ เมื่อราว ค.ศ.1330 มีศาลรูปแกะสลักแม่พระอุ้มพระเยซูสูง 60 เซนติเมตร เป็นที่เคารพสักการะและเป็นศูนย์รวมของชาวคาทอลิก มีเหตุที่ทำให้มีผู้คนมาสักการะมากขึ้นก็คือ มีเด็กจมน้ำตาย แม่เด็กอุ้มเด็กที่ตายแล้วมาวางหน้ารูปแม่พระให้ช่วยชีวิตบุตร ปราบกฏว่าเด็กฟื้น ต่อมามีเด็กอีกคนหนึ่งถูกรถทับร่างตาย แม่อุ้มมาขอชีวิต เด็กก็ฟื้นเป็นปกติ ผู้คนจึงหลั่งไหลมาสักการะแม่พระ มาจาริกมาแสวงบุญ จักรพรรดิก็มาสักการะรูปแม่พระ และคนมีนำภาพเขียนสีน้ำมันเล็กๆ ประดับไว้ที่ผนังของศาลทั้งภายในและภายนอก บนเพดานก็มี ทราบว่านำมาเก็บใน เดิมศาลนี้อยู่กลางทุ่ง เมื่อมีผู้คนมาสักการะ มาจาริก มาแสวงบุญมากขึ้น จึงมีการสร้างวัดสร้างโบสถ์อยู่รอบศาลหลายวัด มีร้านค้าขายของที่ระลึกตามมามากมาย

ปัจจุบันภายในศาลมีหัวใจ 27 ดวงของผู้ปกครองแคว้นบาวาเรียบรรจุอยู่ในโก (คล้ายโกฏ) 27 โก เป็นการมอบหัวใจของผู้ปกครองแคว้นบาวาเรียให้แม่พระ จึงเป็นที่มาของชื่อ “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย”

เดินทางต่อไปแวะชุปเปอร์มาเก็ต อาจารย์นฤติให้ชื่อของกินเพื่อนำไปกินยามหิวในรถได้ และให้ซื้ออาหารกลางวันทานกันเองในร้านแมคโดนัลด์ใกล้ๆ กัน โดยทางท้าวจ่ายค่าอาหารให้คนละ 5 ยูโร (ราว 250 บาท) ในร้านมีแฮมเบอร์เกอร์ชิ้นละ 1-2 ยูโร (ราว 50-100 บาท) น้ำส้ม โคล แก้วละ 1 ยูโร (ราว 50 บาท) เมื่อทานอาหารเสร็จแล้วก็ขึ้นรถ

ชมเมือง Passau

เมืองที่แฉะชมคือ “เมือง Passau” ซึ่งเป็นเมืองเก่าอายุราว 2000 ปีมาแล้ว ที่ตั้งของเมืองอยู่ในบริเวณที่สวยงามที่สุด เพราะมีแม่น้ำสามสายสามสีคือแม่น้ำดานูบ แม่น้ำอินน์ และแม่น้ำอิลซไหลมาบรรจบและโอบรอบล้อมเมือง และเป็นเมืองชายแดนที่จะไปประเทศออสเตรีย รถเล่นไปจอดบนเนินสูงเพื่อให้ชมตัวเมืองที่สวยงามมาก่อน แล้วไปจอดที่ริมแม่น้ำดานูบเพื่อให้เดินชมเมือง อาจารย์ณฤติพาเดินขึ้นไปชมมหาวิหารซึ่งตั้งอยู่บนเนินสูงของเมือง เป็นมหาวิหารที่เป็นจุดเด่นของเมือง ภายในมีประติมากรรมลอยตัวตกแต่งสวยงามมาก จิตรกรรมฝาผนังทั้งที่ผนัง 4 ด้านและบนเพดานก็วิจิตรตระการตา เป็นศิลปะแบบบารอก และมีเครื่องดนตรีคือออแกน 17000 หลอดเสียง สูง 11 เมตร ผนังด้านนอกประดับด้วยฝาปิดหลุมฝังศพแกะสลักเป็นแบบนูนต่ำ เดินดูได้ไม่เบื่อ

เข้าเมืองเวียนนา ประเทศออสเตรีย

เดินทางต่อไปเข้าประเทศออสเตรียซึ่งมีแม่น้ำอิลซกั้นระหว่างเยอรมันกับออสเตรีย เมื่อเข้าเขตออสเตรียไม่ต้องตรวจคนเข้าเมือง เพราะใช้วีซ่าเชงเกน ระหว่างทางเริ่มเห็นหิมะที่ยังละลายไม่หมด 2 ข้างทาง เข้าเมืองเวียนนา เมืองหลวงของประเทศออสเตรีย ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่มาก รถติดมาก ถึงที่พักเป็นโรงแรมชานเมืองเวียนนาก็เย็นค่ำแล้ว โรงแรมชื่อ “Hotel Ochsenkopf” รับประทานอาหารพื้นเมืองในโรงแรม มีน้ำซूप เส้นหมี่ สลัดผัก ขนมปังเป็นก้อนกลมๆ ไก่ทอดหรือหมูทอดคนละชิ้น และข้าวสวย

พระราชวังเชินบรุน

วันพุธที่ 30 มีนาคม 2548 ตอนเช้าอาจารย์ณฤติพาไปชมพระราชวังเชินบรุน ซึ่งเป็นพระราชวังฤดูร้อนของจักรพรรดิและพระประยูรญาติ สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1569 เพื่อเป็นที่ประทับระหว่างการล่าสัตว์ ต่อมา ค.ศ. 1605 ถูกพวกฮังการีรุกรานและได้ทำลายพระราชวังนี้ ค.ศ. 1614 จักรพรรดิโพรดให้ซ่อมแซมทะนุบำรุงขึ้นมาใหม่ ในระหว่างการซ่อมได้พบตาน้ำพุซึ่งมีน้ำธรรมชาติที่ใสสะอาดบริสุทธิ์ไหลออกมา จึงมีการขนานนามน้ำพุนี้ว่า “เชินบรุน” ต่อมาได้ใช้เป็นชื่อของพระราชวัง พระราชวังเคยถูกทิ้งร้าง และได้มีการซ่อมและปรับปรุงอีกหลายครั้งเพื่อให้งดงามทัดเทียมพระราชวังแวร์ซายของฝรั่งเศส มีห้องที่เปิดให้ชมถึง 40 ห้อง อาจารย์ณฤติพาชมและอธิบายให้ฟังแต่ละห้อง เช่น ห้องทรงพระอักษรของจักรพรรดิ ห้องบรรทม ห้องฉลองพระองค์ ห้องรับรอง ห้องพระราชพิธี และห้องนโปเลียนซึ่งเป็นที่ประทับของจักรพรรดินโปเลียน หลายห้องมีภาพวาดขนาดใหญ่ติดที่ผนังแสดงเหตุการณ์ในสมัยนั้นๆ

พระราชวังฮอฟบวร์ก

นอกจากพระราชวังเซินบรุนนอาจารย์นฤติพาไปชม พระราชวังฮอฟบวร์ก ซึ่งเป็นพระราชวังที่ประทับและเป็น ที่ว่าราชการของจักรพรรดิ สร้างขึ้นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1460 ต่อมาได้ดัดแปลงในปี ค.ศ. 1754-1773 เพื่อใช้เป็นราชสำนัก ท้องพระโรงประดับด้วยพระสาทิสลักษณ์ของบรรดาเจ้านายในราชสำนักฮอฟบวร์ก ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์แสดง เครื่องใช้ เครื่องแต่งตัว เครื่องประดับของจักรพรรดิ มีทั้งเสื้อผ้า เพชรพลอยและทองคำที่ล้ำค่า แล้วเดินไปชม มหาวิหารสเตฟาน โดม ซึ่งอยู่กลางเมืองเวียนนา แวดล้อมด้วยตึกกรมร้านค้าทั้งเก่าและใหม่ เป็นมหาวิหารที่ใหญ่มาก

ชมมหาวิหารแล้วเดินไปรับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารจีน เป็นอาหารจานเดียวคือเส้นหมี่ราดหน้า และน้ำซุปลนละถ้วย ก็อิ่มอร่อยแล้ว

อาราม Melk และทะเลสาบเลี้ยวพระจันทร์

จากนั้นขึ้นรถไฟไปแวะชมอาราม Melk ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำดานูบ เป็นอารามที่ก่อสร้างเป็นศิลปะบารอกที่สวยงาม มาก ซึ่งดูแล้วเข้มแข็งและหรูหราทั้งประติมากรรมตกแต่งสีทองเหลืองอร่าม และมีจิตรกรรมฝาผนังด้วย -

อาจารย์นฤติเล่าว่าเดิมบาทหลวงต้องมาเรียนเทววิทยาที่อารามแห่งนี้

อีกแห่งหนึ่งที่แวะชมคือทิวทัศน์ภูเขาแอลปออสเตรีย ณ ทะเลสาบเลี้ยวพระจันทร์ คือมีทะเลสาบคล้ายเลี้ยว พระจันทร์ เนื่องจากวันนั้นมีหมอกลงมากจึงไม่เห็นความงามของทะเลสาบเลี้ยวพระจันทร์

เมือง Salzburg : บ้านเกิดของโมสาร์ท

เดินทางต่อไปเพื่อแวะชมเมือง Salzburg ซึ่งเป็นเมืองหลวงของแคว้น Salzburg ความหมายของ Salzburg คือ “ปราสาทเกลือ” เนื่องจากบริเวณนี้มีเกลืออยู่มากมาย บาทหลวง Roper ได้เข้ามาตั้งอารามที่เมืองนี้ และได้ทำเหมือง เกลือเป็นครั้งแรก ได้สืบทอดเรื่อยมาจนขนานนามว่า “ปราสาทเกลือ” เกลือทำให้ผู้นำทางศาสนาร่ำรวย และสร้างฐาน

อำนาจขึ้นมาได้ และเมืองนี้ได้กลายเป็นที่ประทับถาวรของอาร์คบิชอป รวมทั้งเป็นศูนย์กลางทางศาสนา ต่อมาเมือง Salzburg พ่ายแพ้ต่อการรุกรานของนโปเลียน และถูกยกให้เป็นออสเตรียมาจนถึงทุกวันนี้

สถานที่ที่น่าสนใจของเมืองนี้มีมากพอสมควร เช่น มหาวิหารซึ่งสร้างเมื่อ ค.ศ.1628 วังที่ประทับของอาร์คบิชอป ปราสาทบนเชิงเขา (มีรถสายพานนำขึ้นไปสู่ปราสาทได้ด้วย) โบสถ์ บ้านเกิดของโมสาร์ท พิพิธภัณฑ์ ศาลาว่าการเมือง เป็นต้น และเมือง Salzburg ยังเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกจากการเป็นฉากในภาพยนตร์เรื่อง The Sound of Music อีกด้วย เรื่องจริงก็เกิดขึ้นที่เมืองนี้ โมสาร์ทซึ่งเป็นคีตกวีที่มีชื่อเสียงของโลกก็เกิดที่เมืองนี้ ยังมีบ้านเกิดของโมสาร์ทให้แวะชมได้ด้วย แต่ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์ มีคนเดินผ่านไปมาก็แวะยืนดูป้ายบ้านของโมสาร์ทอยู่หนึ่ง พวกเราก็ได้แวะดูด้วย อาจารย์นักสัตวศาสตร์และปราสาทที่ตั้งอยู่บนเชิงเขา และเดินชมเมืองไปตามถนนรัชฎ์พีช ซึ่งเป็นถนนโบราณเคยขายรัชฎ์พีชมาก่อน ปัจจุบันเป็นถนนคนเดินมีร้านอาหารและสินค้าานาชนิดที่ราคาแพงมากสำหรับคนไทย

เมือง Salzburg : บ้านเกิดของโมสาร์ท

แวะพักโรงแรมบนเส้นทางชายเกลือโบราณของเยอรมัน

จากเมืองนี้ได้เดินทางต่อไปทางทิศใต้ไปยังภูเขาแอลป์ และเข้าเขตเยอรมันอีกครั้ง สองข้างทางมีหมู่บ้านในบริเวณหุบเขาที่สวยงามและแปลกตา ที่ขาดไม่ได้คือทุกหมู่บ้านจะมีวัดมีวิหารเด่นสง่าอยู่กลางหมู่บ้าน สองข้างทางและตามเชิงเขาและยอดเขามีหิมะที่ยังละลายไม่หมด

แวะพักโรงแรมบนเส้นทางชายเกลือโบราณในบริเวณหุบเขา ชื่อ “Hotel Mauthausl” โรงแรมตั้งอยู่เชิงเขา ถ้าเป็นชั้นหนึ่งต้องเดินลงบันได มองออกไปทางหน้าต่างจะเห็นหิมะและน้ำตก อาหารเย็นที่โรงแรมมือนี่เป็นอาหารจานเดียว ในห้องอาหารของโรงแรมมีเตาผิงด้วย ทราบว่าถ้าหากอากาศหนาวมากใช้ฮีตเตอร์ไม่พอต้องใช้เตาผิงด้วย

ชมเมืองอินน์สbruck ออสเตรีย

วันพฤหัสบดีที่ 31 มีนาคม 2548 รุ่งเช้าตื่นขึ้นมาก็เห็นหมอกทั่วไป ผู้เขียนออกไปเดินนอกโรงแรมพบอากาศที่หนาวมาก เมื่อขึ้นรถจึงทราบว่าอุณหภูมิ 0 องศา c เดินทางต่อเข้าประเทศออสเตรียอีกครั้งเพื่อไปชมเมือง อินน์สbruck เมืองหลวงของแคว้นทิโรล ซึ่งอยู่ในหุบเขาแอลป์ออสเตรีย การเดินทางก่อนจะถึงเมืองนี้ต้องผ่านเทือกเขาหลายลูก เมื่อ

เข้าไปใกล้ตัวเมืองจะมองเห็นตัวเมืองอยู่กลางหุบเขาชัดเจนมาก เมืองอินน์สbruckมีอายุมากกว่า 2000 ปี เคยถูกรอบครองโดยชนเผ่าโรมัน และเป็นเส้นทางสำคัญที่เชื่อมภาคเหนือกับภาคใต้ของยุโรปในยุคที่โรมันมีอำนาจ ในคริสต์ศตวรรษที่ 12 ได้มีการสร้างสะพานเชื่อมฝั่งทั้งสองของแม่น้ำอินน์ (Inn) ซึ่งไหลผ่านกลางเมือง สะพานนี้เองน่าจะเป็นที่มาของชื่อเมืองอินน์สbruck (Innsbruck คำว่า Brucke แปลว่า “สะพาน”) เนื่องจากทำเลที่ตั้งของเมืองมีความงดงามอยู่กลางหุบเขา จึงทำให้เป็นเมืองโปรดของจักรพรรดิ จักรพรรดิจึงโปรดให้สร้างหลังคาทองขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ประทับชมการแสดงต่างๆ ใจกลางเมืองอินสbruckจึงมีหลังคาทองเป็นสัญลักษณ์ หลังคาทองนี้มีหน้ามุขเป็นศิลปะโกธิคตอนปลายประดับด้วยทองแดงเคลือบ 2,657 ชิ้น เมื่อพวกเราไปถึงก็ไปชมจุดนี้ก่อน ปัจจุบันหลังคาทองกลายเป็นร้านค้า และบริเวณนี้ก็เป็นย่านการค้าที่มีผู้คนมากพอสมควร มีสินค้าประเภทเครื่องแก้วเจียรนัยที่มีชื่อเสียงของเมืองนี้ อาจารย์ยุนดีจึงพาไปชมสินค้าในร้านนี้ ที่น่าสนใจคือมีคนไทยคอยต้อนรับให้คำแนะนำและให้เข้าห้องน้ำฟรี แต่ราคาของเครื่องแก้วเจียรนัยราคาแพงมาก ถึงแม้จะสวยงามและประณีตก็ตาม ใกล้เคียงร้านนี้มีจิตรกรนำภาพมาวางขาย และรับเขียนภาพเหมือนให้ด้วย อาจารย์ยุนดีให้พวกเราซื้ออาหารกลางวันรับประทานกันเองตามอิสระในร้านแมคโดนัลด์ เมืองอินน์สbruckนี้มีชื่อเสียงไปทั่วโลก เนื่องจากครั้งหนึ่งคือเคยจัดแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวเมื่อหลายปีมาแล้ว

เมืองวาคูส เมืองหลวงของรัฐลิคเทินสไตน์

ตอนบ่ายเดินทางไปชม เมืองวาคูส เมืองหลวงของรัฐลิคเทินสไตน์ ซึ่งเป็นรัฐอิสระหรือประเทศขนาดเล็กเช่นเดียวกับรัฐวาติกันและโมนาโก เป็นรัฐที่ตั้งอยู่กลางหุบเขาเช่นเดียวกับเมืองอินน์สbruck การเดินทางไปเมืองนี้ต้องผ่านอุโมงค์หลายอุโมงค์ และอุโมงค์ที่ยาวที่สุดที่พวกเราผ่านคือยาวถึง 12 ก.ม. แต่ก็ยังเป็นอุโมงค์ที่ยาวเป็นอันดับสองของเทือกเขาแอลป์ เพราะอุโมงค์ที่ยาวที่สุดของเทือกเขาแอลป์ยาวถึง 17 ก.ม.(ซึ่งพวกเราไม่ได้ผ่าน) สังเกตเห็นภายในอุโมงค์มีโทรศัพท์เป็นระยะๆ อาจารย์ยุนดีเล่าว่าเทือกเขาช่วงนี้เป็นพารากันประเทศออสเตรียกับสวิตเซอร์แลนด์ เดิมในการเดินทางข้ามภูเขาช่วงนี้ลำบากมาก คนเดินทางมักประสบอุบัติเหตุบ่อยๆ มีบาทหลวงอยู่บนภูเขาได้เลี้ยงสุนัขไว้ด้วย เมื่อคนประสบอุบัติเหตุก็จะให้สุนัขไปช่วยค้นหา สุนัขบางตัวฉลาดมากสามารถช่วยชีวิตคนได้ เมื่อมีการเจาะอุโมงค์ได้แล้วก็ไม่มีคนเดินทางบนเส้นทางนี้อีกเลย

รัฐลิคเทินสไตน์ ตั้งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลถึง 2599 เมตร มีเนื้อที่กว้างเพียง 12 ก.ม. ยาว 24 ก.ม. มีหมู่บ้าน 11 หมู่บ้าน มีประชากร 33,000 คน มีเจ้าปกครองและสืบราชวงศ์ต่อกันมา (เป็นเพียง “เจ้า” ไม่ได้เป็นถึง “กษัตริย์”) ปัจจุบันก็ยังมีเจ้าปกครองมีปราสาทอยู่บนเชิงเขาสามารถมองเห็นได้ กล่าวกันว่าเจ้าผู้ครองรัฐนี้มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย โดยเฉพาะภาพวาดล้ำค่ามีมากกว่ากษัตริย์องค์ใดในยุโรป ความเป็นมาของรัฐนี้เริ่มเป็นเมืองวาคูสเมื่อปี ค.ศ. 1342 ต่อมาปี ค.ศ. 1749 ได้ตั้งเป็นรัฐอิสระ ปี ค.ศ. 1809 ประกาศเป็นรัฐอิสระไม่ขึ้นกับยุโรป และสมัครเข้าเป็นสมาชิกยุโรปเมื่อปี ค.ศ. 1990

รถจอดให้พวกเราเดินชมเมืองวาคูส ผู้เขียนเดินชมเมืองพบที่ทำการของรัฐหรือศาลากลางเป็นอาคารเล็กๆหลังเดียว ประกอบด้วยกระทรวงต่างๆอยู่ในอาคารหลังนี้ เดินชมแกลลอรี่แสดงภาพเขียนและประติมากรรม มีประติมากรรมขนาดใหญ่บางชิ้นตั้งแสดงอยู่กลางแจ้ง เข้าไปในที่ทำการไปรษณีย์พบว่ามึบริการอินเทอร์เน็ตเพียงที่เดียว พบคนไทย 2 คนในร้านขายของที่ระลึก ตัวเมืองไม่ใหญ่นัก ผู้คนก็ไม่มากนัก

เข้าประเทศสวิตเซอร์แลนด์

จากนั้นเดินทางต่อไปอีกราว 10 ก.ม.ก็เข้าประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อพักแรมในโรงแรมกลางหุบเขาแอลป์ เส้นทางช่วงนี้ผ่านทะเลสาบมากมายหลายแห่ง เนื่องจากมีน้ำแข็งก้อนมหึมาบนภูเขาไหลเป็นธารน้ำแข็งลงมา แล้วคดทับพื้นดินเป็นหลุมเป็นบ่อ เป็นธารน้ำแข็งขนาดใหญ่ เมื่อน้ำแข็งละลายจึงกลายเป็นทะเลสาบใหญ่น้อยมากมายในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ริมทะเลสาบบางช่วงเขาทำเป็นอุโมงค์เพราะคงสร้างเป็นถนนยากมาก ถนนบางช่วงทำเป็นหลังคาจะป้องกันก้อนหินถล่มลงมา

พวกเราถึงที่พักเป็นโรงแรมในหุบเขา Unterschachen ชื่อ Hotel Alpina เป็นอาคารสามชั้น มองเห็นภูเขาและหิมะรอบทุกทิศทีเดียว บ้านเรือนก็มีหิมะบนหลังคา รวมทั้งสนามหญ้าก็มีหิมะเช่นกัน พวกเรารับประทานอาหารเย็นในโรงแรม ซึ่งเป็นอาหารฝรั่งจานเดียว มีไก่และหมูให้เลือก ถ้าใครทานไม่อิ่มเขาก็เติมให้

เมืองในหุบเขา Unterschachen

ขึ้นเขา Sitlisalp เพื่อชมหิมะ

วันศุกร์ที่ 1 เมษายน 2548 รุ่งเช้าผู้เขียนออกไปเดินรอบๆโรงแรม พบโบสถ์อยู่บนเนินจึงเดินขึ้นไปดู มีที่ฝั่งศพอยู่รอบๆโบสถ์ และมีธนาคารอยู่ใกล้ๆโรงแรมด้วย ใกล้ๆโรงแรมเป็นหมู่บ้าน มีหิมะทั้งบนหลังคาบ้าน และสนามหน้าบ้าน อากาศหนาวมาก

หลังจากรับประทานอาหารเช้าแล้ว อาจารย์นฤดีให้พวกเราขึ้นรถเพื่อไปขึ้นเขาชมหิมะบนเขา รถแล่นไปราว 1 ก.ม.ก็ให้ลงเดินไปอีกราว 1 ก.ม. เนื่องจากถนนช่วงนี้ปกคลุมด้วยหิมะ รถแล่นไม่ได้ต้องให้พวกเราเดินไปตามถนนที่ปกคลุมด้วยหิมะ บางช่วงก็ลื่น ต้องเดินข้างถนนที่มีหญ้า หรือเป็นพื้นดิน ผู้เขียนคิดว่าจะเดินไปไม่ไหวเพราะทั้งหนาวเย็นและเหนื่อย แต่ก็เดินไปจนถึงที่ที่จะขึ้นกระเช้าไฟฟ้า จากนั้นก็ขึ้นกระเช้าไฟฟ้าซึ่งนั่งได้ 4 คนไปบนเขา Sitlisalp เพื่อชมหิมะบนเขา เขา Sitlisalp เป็นส่วนหนึ่งของภูเขาแอลป์ บนเขาเป็นลานกว้าง มีบ้านหลังเล็กๆหลายหลัง ที่สร้างขึ้นเพื่อทำเนยแข็งพื้นบ้าน และเป็นที่พักเวลาตอนวิ่วขึ้นไปทีนั้น ผู้เขียนสงสัยเหมือนกันว่าเขาตอนวิ่วขึ้นไปได้อย่างไร คงต้องอ้อม

เขาหลายลูกก็ได้ บนเขาทุกคนต้องใส่แว่นกันแดดด้วย เพราะมีแสงสะท้อนจากหิมะแรงมาก พวกเราทยอยขึ้นไปครั้งละ 4 คน อย่างมาก 5 คน มีกระเช้าเพียง 2 กระเช้าขึ้นลงสลับกัน เจ้าของเป็นผู้สูงอายุสามีภรรยา ภรรยาบริการอยู่ข้างล่าง สามีบริการอยู่ข้างบน เนื่องจากช่วงนี้ไม่ใช่ฤดูท่องเที่ยว จึงมีเฉพาะพวกเราเพียงกลุ่มเดียว อาจารย์ฤดีบอกว่าต้องจองล่วงหน้า เมื่อพวกเราเพลิดเพลินกับการเดินชมหิมะและถ่ายรูปแล้ว ก็ทยอยกันลงมา และเดินกลับจนถึงโรงแรมที่พัก ตอนกลางวันก็รับประทานอาหารในโรงแรม เป็นอาหารจานเดียวเช่นเคย

วิลเลียมเทล บิดาแห่งเสรีภาพของสวิตเซอร์แลนด์

ตอนบ่ายเดินทางไปชมเมืองเล็กๆสองเมืองตามรอยประวัติศาสตร์ของสวิตเซอร์แลนด์ เมืองแรกคือเมือง Burglen ซึ่งเป็นเมืองเกิดของ วิลเลียมเทล บิดาแห่งเสรีภาพของสวิตเซอร์แลนด์ ตามประวัติศาสตร์ของสวิตเซอร์แลนด์ กล่าวว่า วิลเลียมเทลเป็นนายพรานใช้หน้าไม้ยิงสัตว์ได้แม่นยำมาก ในคริสต์ศตวรรษที่ 13 เขาถูกตัวแทนของเยอรมัน (ที่ดูแลชุมชนนี้) จับ เพราะไม่ทำความเคารพ และได้จับบุตรชายของเขามัดกับต้นไม้ ทั้งยังบังคับให้เขายิงหน้าไม้ไปยังผลแอปเปิลที่อยู่บนศีรษะของบุตรชาย เขาสามารถยิงลูกแรกก็ถูกผลแอปเปิลแล้ว ทำให้ตัวแทนของเยอรมันไม่พอใจ และเขาถูกนำตัวไปขังคุกที่เมืองลูเซิร์น เขาสามารถล่อลวงทหารที่คุมตัวเขา แล้วเอาตัวรอดได้ และยังสามารถยิงตัวแทนของเยอรมันตาย ชาวสวิสจึงยกย่องเขาเป็นผู้นำ พวกเราได้แวะชมเมือง Burglen ซึ่งเป็นบ้านเกิดของวิลเลียมเทล มีศาลของวิลเลียมเทล และมีพิพิธภัณฑ์วิลเลียมเทลด้วย อีกเมืองหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ๆกันคือเมือง Aldorf เป็นเมืองที่วิลเลียมเทลถูกบังคับให้ยิงหน้าไม้ไปยังผลแอปเปิลบนศีรษะบุตรชายตัวเอง มีอนุสาวรีย์รูปปั้นของวิลเลียมเทลและบุตรชายด้วย

เมืองลูเซิร์น (Luzern)

จากนั้นเดินทางต่อไปเพื่อไปชมเมืองลูเซิร์น (Luzern) เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใจกลางของสวิตเซอร์แลนด์ และอยู่ริมทะเลสาบสี่พันรัฐ เมืองลูเซิร์นเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อถึงเมืองลูเซิร์นอาจารย์ฤดีพาไปชมอนุสาวรีย์สิงโตที่หน้าผา จากนั้นให้เดินชมเมืองได้ตามอิสระ ผู้เขียนเดินข้ามไปตามสะพานชาเปล (Chapel Bridge) ซึ่งเป็นสะพานไม้โบราณและเป็นสัญลักษณ์ของเมืองลูเซิร์น มีอายุกว่า 650 ปี ต้องซ่อมแซมปฏิสังขรณ์หลายครั้ง ล่าสุดเกิดเพลิงไหม้เมื่อปี ค.ศ. 1993 ต้องสร้างสะพานใหม่เกือบทั้งหมดตามแบบของเดิม ใกล้ๆสะพานมีหอคอยกลางน้ำ เป็นหอคอยแปดเหลี่ยมตั้งอยู่กลางแม่น้ำ เดิมใช้เป็นคุกขังนักโทษ แต่ปัจจุบันทำเป็นร้าน

ขายของที่ระลึก นอกจากนี้ยังมีอาคารสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์หลายแห่ง เช่น โบสถ์เยชูอิตเก่าเป็นศิลปะแบบบาโรก พิพิธภัณฑ์การคมนาคม และท้องฟ้าจำลอง เป็นต้น

สะพานชาเปล (Chapel Bridge)

อาคารสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ในเมืองลูเซิร์น (Lucerne)

แล้วเดินทางกลับไปพักที่ Hotel Alpina ในหุบเขา Unterschachen อีกหนึ่งคืน

มหาวิหาร Einsiedeln

รุ่งขึ้นเช้าวันเสาร์ที่ 2 เมษายน 2548 เดินทางไปชมมหาวิหาร Einsiedeln เป็นมหาวิหารที่ใหญ่มาก ภายในมหาวิหารมีคนสูงอายุเป็นจำนวนมากกำลังทำพิธีทางศาสนา มหาวิหารนี้เป็นที่ประดิษฐานพระรูปแม่ดำนศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพของชาวคาทอลิกทั่วยุโรป

เมือง Zurich

แล้วเดินทางต่อไปยังเมือง Zurich เป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของสวิตเซอร์แลนด์ อาจารย์นฤติได้พาเข้าชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติของสวิตเซอร์แลนด์ มีโบราณวัตถุที่ถูกจัดแสดงไว้น่าชมมาก มีทั้งสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เช่น โครงกระดูกคนที่ถูกฝังพร้อมเครื่องใช้ที่วางไว้ข้างๆ โบราณวัตถุสมัยประวัติศาสตร์ก็มีหลากหลาย ซึ่งเขาจัดแสดงไว้ในชั้นใต้ดินด้วย ใกล้เคียงพิพิธภัณฑ์มีย่านการค้าห้างร้านที่หุรหราบถนน Bahnhof ซึ่งเขาทำเป็นชั้นใต้ดินด้วย ผู้เขียนลงไปชมสินค้าในชั้นใต้ดินซึ่งมีสินค้าหลากหลายที่ราคาแพงสำหรับคนไทย จากนั้นอาจารย์นฤติพาไปริมทะเลสาบเพื่อรับประทานอาหารกลางวัน เป็นอาหารที่แจกให้คือไส้กรอก ขนมปังและเครื่องดื่ม บรรยากาศริมทะเลสาบก็ดี มีที่นั่งให้รับประทานและชมทิวทัศน์ของทะเลสาบไปด้วย

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติของสวิตเซอร์แลนด์

น้ำตก Rheinfall

แล้วเดินทางต่อไปแวะชมน้ำตก Rheinfall ซึ่งเป็นน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดของยุโรป เกิดจากการที่แม่น้ำไรน์ซึ่งเป็นแม่น้ำนานาชาติที่ใหญ่ที่สุดของยุโรปไหลจากต้นน้ำในเทือกเขาแอลป์ มายังบริเวณที่พื้นที่โลกเปลี่ยนระดับจึงกลายเป็นน้ำตกที่สวยงามมาก ตัวน้ำตกสูง 25 เมตร กว้าง 150 เมตร มีอายุราว 14,000 – 17,000 ปี พวกเราเดินดูและถ่ายรูปไกลจากตัวน้ำตกพอสมควร เพราะถ้าเดินไปใกล้ๆน้ำตกจะเสียเวลามาก แต่ก็ได้เห็นน้ำตกที่สวยงามมาก

เบื้องหลังคือน้ำตก Rheinfall

เมือง Konstanz เยอรมัน

เดินทางต่อเข้าประเทศเยอรมันอีกครั้ง ผ่านเข้าเยอรมันช่วงนี้ต้องนำพาสปอร์ตของทุกคนไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจอีกครั้ง จึงเสียเวลาพอสมควร บางคนใส่ไว้ในกระเป๋าใบใหญ่ซึ่งอยู่ใต้ท้องรถยนต์ ต้องเสียเวลาค้น เมื่อเรียบร้อยแล้วก็เดินทางไปยังเมือง Konstanz ซึ่งตั้งอยู่ริมทะเลสาบ Konstanz เป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดของยุโรป อีกทั้งยังเป็นพรมแดนธรรมชาติระหว่าง 3 ประเทศด้วยกัน คือเยอรมัน ออสเตรีย และสวิตเซอร์แลนด์ แวะชมเมืองและทิวทัศน์ริมทะเลสาบครึ่งหนึ่ง สังเกตเห็นผู้คนนั่งทานอาหารและเครื่องดื่มริมถนนคนเดินกันมาก มีเหลือที่สำหรับคนเดินกลางถนนเพียงเล็กน้อย ดูเขามีความสุขกับการนั่งทานอาหารและคุยกัน จากนั้นจึงไปพักที่โรงแรมริมทะเลสาบชื่อ Hotel Krone คืนนี้ผู้เขียนพักคนเดียวแยกกับเพื่อนร่วมห้อง เพราะเป็นห้องเล็กเตียงเดี่ยวสำหรับพักคนเดียว เมื่อนำกระเป๋าเข้าห้องพักแล้ว ก็ลงมารับประทานอาหารเย็นในห้องอาหารของโรงแรม มีซุปร้อนคืดหนอยคล้ายต้มยำของไทยเรา และมีข้าวและกับข้าวจานใหญ่จานเดียวเป็นผัดผักรวม ผู้เขียนรู้สึกว่าการได้อิ่มอร่อยพอสมควร เสร็จแล้วก็กลับห้องพัก เปิดดูโทรทัศน์พบข่าวสดจาก CNN คือข่าวการถึงแก่กรรมของสันตปาปา

เทือกเขาป่าดำและทะเลสาบ Titisee

วันอาทิตย์ที่ 3 เมษายน 2548 เดินทางไปบนเส้นทางสู่ป่าดำ ที่เรียก “ป่าดำ” เพราะมีเทือกเขาชื่อ “เทือกเขาป่าดำ” กั้นประเทศเยอรมันกับฝรั่งเศส มีความยาวถึง 160 กิโลเมตร ที่น่าสนใจคือมีต้นสนสีเขียวเข้มไม่ผลัดใบตลอดปี ชาวบ้านนำไม้สนนี้มาแกะสลักเป็นผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน เมื่อพวกเราผ่านบริเวณเทือกเขาป่าดำ จะเห็นป่าสนมากมาย บ้านเรือนมีหลังคาลาดเอียงมากเพื่อให้หิมะไหลได้เร็ว เพราะถ้าไม่ทำให้ลาดเอียงมากมากอาจทำให้หลังคาพังได้ พวกเราแวะชมทะเลสาบ Titisee มีเรือพานักท่องเที่ยวไปชมทะเลสาบด้วย และมีร้านค้าขายของที่ระลึกประเภทไม้แกะสลักเป็นตุ๊กตาและของชำร่วยที่หลากหลาย

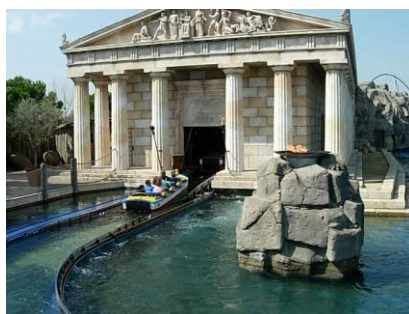
เมือง Freiburg

จากนั้นเดินทางต่อไปแวะเมือง Freiburg ซึ่งเป็นเมืองโบราณที่ใหญ่ที่สุดในบริเวณป่าดำ ยังมีวังของเจ้าเมืองเก่าอยู่บนเชิงเขา และมีเคเบิลคาร์พานักท่องเที่ยวไปชมได้ด้วย นอกจากนี้ยังมีป้อม ประตูเมืองและกำแพงเมืองเหลือให้เห็นอยู่บ้าง แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ มหาวิหารMunster ซึ่งพวกเราได้เข้าไปชมในมหาวิหารด้วย ลักษณะเป็นศิลปกรรมแบบโกธิค ภายในมหาวิหารกำลังทำพิธีทางศาสนาเพื่อไว้อาลัยสันตปาปาที่ถึงแก่กรรมเมื่อคืนนี้ นอกจากนี้เมือง Freiburg ยังได้ชื่อว่าเป็นเมืองมหาวิทยาลัยเก่าแก่ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1457 อีกด้วย

สวนสนุก Europapark

ตอนบ่ายเดินทางไปชมสวนสนุก Europapark ซึ่งเป็นสวนสนุกที่ใหญ่ที่สุดของเยอรมัน เปิดให้เข้าชมครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ.1975 และเคยได้รับเสียงโหวตให้ชนะสวนสนุกดิสนีย์แลนด์ของอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1997 อีกด้วย บริเวณสวนสนุกกว้างขวางมาก ไม่สามารถชมได้ทั่วถึง แบ่งเป็นโซนของประเทศต่างๆ เช่น เยอรมัน อิตาลี ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์

อังกฤษ รัสเซีย สหราชอาณาจักร สเปน อิตาลี เยอรมนี ฝรั่งเศส นอกจากนี้อังการยังมีโซนโลกของเด็ก โซนที่มีเครื่องเล่นที่ตื่นเต้นหวาดเสียวแบบลิบอย่าง เป็นต้น ผู้เขียนได้นั่งรถไฟลอยฟ้ารอบบริเวณสวนสนุก ได้เข้าชมโชว์สเก็ตน้ำแข็งระดับโลก (Ice Show) ทราบว่าผู้แสดงเป็นดาราระดับแชมป์ทั้งสิ้น ได้เข้าชม โชว์การต่อสู้บนหลังม้าของอัศวินยุคกลาง ในสนามอาเรนา ชมภาพยนตร์ 4 มิติ (Magic Cinema 4 D) ซึ่งน่าชมมาก ได้นั่งเรือที่เล่นเข้าไปในอุโมงค์และเล่นลงจากที่สูงพอสมควร ได้นั่งรถเข้าไปดูไดโนเสาร์ในถ้ำมืดๆ ได้ขึ้นหอสูงที่หมุนดูบริเวณสวนสนุกได้โดยรอบ ผู้เขียนพยายามถ่ายรูปได้หลายจุดของสวนสนุก สำหรับการเข้าชมการแสดงหรือเล่นเครื่องเล่นต่างๆฟรีทั้งหมด เพราะเสียค่าผ่านประตูแล้ว 27 ยูโร (ประมาณ 1450 บาท) แต่ถ้าเข้าเป็นคณะจะได้ส่วนลดบ้าง

โรงแรมเล็กๆในเมือง Lahr เขตป่าดำ

จากนั้นก็ไปพักที่โรงแรมเล็กๆในเมือง Lahr เขตป่าดำ ชื่อ Hotel Sonne Post โรงแรมตั้งอยู่ในถนนคนเดินที่รถยนต์เข้าไปไม่ได้ ต้องเดินเข้าไปราว 200 เมตร อาจารย์นฤติบอกพวกเราล่วงหน้าแต่เช้าแล้วว่าให้จัดเสื้อผ้าใส่กระเป๋าใบเล็กไว้ เพื่อหิ้วเข้าไปได้สะดวก เมื่อนำกระเป๋าไปเก็บแล้ว ก็เดินออกมารับประทานอาหารเย็นซึ่งเป็นอาหารจีน เป็นอาหารจีนมื้อแรกในยุโรปที่มีอาหารหลายอย่าง ทั้งหมู ไก่ ปลา ผักผักและต้มจืด แตกต่างไปจากอาหารมื้อก่อนๆซึ่งเป็นอาหารจานเดียว พวกเราทานกันไม่หมด อาจารย์นฤติบอกว่าเมื่อเราสั่งจองอาหารจีน เขาต้องจัดให้เป็นชุดอยู่แล้ว

ลักแซมเบิร์ก เมืองหลวงของลักแซมเบิร์ก

วันจันทร์ที่ 4 เมษายน 2548 เดินทางไป เมืองลักแซมเบิร์ก เมืองหลวงของประเทศลักแซมเบิร์ก เนื่องจาก ระยะทางช่วงนี้ไกลพอสมควรจึงต้องพักกลางทางเมื่อเวลา 11.50 น. เพื่อรับประทานอาหารกลางวันประเภทอาหารจาน ค่วนที่อาจารย์นฤดิเตรียมมาแจก มีขนมปัง ไล่กรอกและเครื่องดื่ม ที่พักกลางทางนี้มีห้องน้ำ โต๊ะหินอ่อนให้นั่งและมีถึง ขยะด้วย นับว่าสะดวกสบายพอสมควร จากนั้นก็เดินทางไปชมเมืองลักแซมเบิร์ก เป็นเมืองเก่าตั้งอยู่บนเนินเขา มีหุบ เหวลึกล้อมรอบตัวเมืองไว้ 3 ด้าน อีกด้านหนึ่งเป็นเนินเขา ถือว่าที่ตั้งเมืองถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักยุทธศาสตร์ในยุค กลาง ตามประวัติศาสตร์ไม่มีกองทัพข้าศึกใดสามารถมาโจมตีเมืองนี้ได้ กลางเมืองมีมหาวิหารโกธิค ที่สวยงาม พวกเรา ได้นั่งรถพ่วงพาเที่ยวชมเมืองซึ่งยังมีป้อม กำแพงเมือง ประตูเมืองเหลืออยู่ในสภาพดีพอสมควร

บรัสเซลส์ เมืองหลวงของเบลเยียม

เดินทางต่อไปยังกรุงบรัสเซลส์ เมืองหลวงของประเทศเบลเยียม เมื่อเข้าเขตประเทศเบลเยียมพบว่ามี การเลี้ยงวัว กลางทุ่งหญ้าสีเขียว ซึ่งจะไม่มีพบในประเทศเยอรมันหรือออสเตรียที่ผ่านมา เมื่อไปถึงกรุงบรัสเซลส์ อาจารย์นฤดิพาไป ชมจตุรัสกลางเมืองที่ได้รับการยกย่องว่าสวยที่สุดในยุโรป เนื่องจากมีอาคารรายรอบที่มีหน้าบันแบบต่างๆประดับด้วย ปูนปั้นลวดลายผสมทองสวยงามอร่ามตา ตามปกติที่ลานกว้างปูด้วยพรม แต่วันที่พวกเราไปชม เขาทำประติมากรรมจาก เศษวัสดุประเภทกระป๋องเครื่องดื่มโดยทำเป็นรูปคนตั้งเรียงรายเต็มลาน

อนุสาวรีย์เด็กณี

ถัดจากจตุรัสกลางเมืองไปไม่กี่กิโลนักมีอนุสาวรีย์เด็กณี ที่นักท่องเที่ยวจะต้องมาแวะชมกัน เด็กคนนี้ชื่อ “แมนนิ เคน พิธ” ซึ่งเป็นเด็กที่รักของชาวเมือง ตำนานของเด็กคนนี้มีหลายตำนาน เช่น เป็นเรื่องของขุนนางชั้นสูงชาวเบลเยียม คนหนึ่งตามหาลูกชายที่หายไปจากบ้าน เขาตามหาถึง 2 วันจึงพบลูกชายกำลังยืนรออยู่ เขาดีใจมากถึงกับสร้างรูปปั้นเด็กณี นี้ขึ้นมา ส่วนอีกตำนานหนึ่งเล่าว่า มีศัตรูมาล้อมกรุงบรัสเซลส์ไว้ และใช้พื้นที่ได้กำแพงเมืองเป็นที่เก็บถังใส่ดินปืน

ต่อมาเกิดไฟไหม้อาจทำให้ถังใส่ดินระเบิดได้ ปรากฏว่ามีเด็กชายชาวพื้นเมืองเห็นเข้าจึงเข้าไปยื่นถังเพื่อดับไฟ จึงทำให้กรุงบรัสเซลล์รอดพ้นจากภัยพิบัติ ชาวกรุงบรัสเซลล์จึงสร้างอนุสาวรีย์เด็กถื่นี่ขึ้น

หลังจากชมและถ่ายรูปอนุสาวรีย์เด็กถื่นี่กันแล้ว อาจารย์นฤติได้พาพวกเราเดินชมย่านการค้าที่หรูหราของกรุงบรัสเซลล์มีภัตตาคารอาหารทะเล ซึ่งตกแต่งหน้าร้านด้วยอาหารทะเลนานาชนิด ราคาอาหารคงแพงน่าดู จึงไม่พาพวกเรารับประทานอาหารที่ภัตตาคารเหล่านี้ แต่พาไปรับประทานอาหารจีนที่ภัตตาคารอาหารจีน มีอาหารหลายอย่างทั้งปลาเป็ด หมู ผัดผักรวม น้ำซุปรเปรี้ยวๆ และผลไม้

โรงแรมระดับ 4 ดาว

วันนี้พักโรงแรมซานเมืองชื่อ Express Holiday Inn เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว ส่วนมากเขาเรียกที่พักที่มาจากสนามบิน เป็นโรงแรมดีกว่าโรงแรมที่เคยพักวันก่อนๆ เช่น มีเตียงคู่ มีอ่างอาบน้ำอุ่น มีอินเตอร์เน็ตให้ใช้แต่ต้องเสียค่าบริการ 5 ยูโรและใช้ได้เพียง 15 นาทีเท่านั้น

เนเธอร์แลนด์ หรือฮอลแลนด์

วันอังคารที่ 5 เมษายน 2548 เดินทางเข้า ประเทศเนเธอร์แลนด์ หรือฮอลแลนด์ ระหว่างทางพบกังหันลมริมถนนเป็นระยะๆ เนื่องจากเนเธอร์แลนด์ มีภูมิประเทศที่เรียกกันว่า “ดินแดนแห่งน้ำ Waterland” (Holland แปลว่า “Waterland”) มีพื้นที่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล จึงต้องสร้างกำแพงและเขื่อนกั้นน้ำทะเล แล้วทำกังหันลมวิดน้ำออก และยังใช้กังหันลมในการผลิตพลังงานเพื่อใช้งานในโรงสีข้าว ใช้เลื่อยท่อนซุงให้เป็นแผ่นกระดาน ใช้แปรสภาพเส้นใยมาเป็นเสื้อผ้า เป็นต้น เดิมมีกังหันลมกว่า 9000 หลัง ปัจจุบันเหลือราว 1000 หลัง เนื่องจากมีการเปลี่ยนมาใช้เครื่องจักรไอน้ำและมอเตอร์มากขึ้น แต่ก็ยังอนุรักษ์กังหันลมที่เหลืออยู่ไว้คู่กับฮอลแลนด์ต่อไป

สวนเคอเกินฮอฟ (Keukenhof)

พวกเราได้แวะชมสวนดอกไม้ในฤดูใบไม้ผลิที่ใหญ่ที่สุดคือสวนเคอเกินฮอฟ (Keukenhof) ซึ่งมีดอกทิวลิปและดอกไม้้นับร้อยชนิดทั้งหลายสีและรูปทรงต่างๆบนเนื้อที่กว่า 100 ไร่ เนื่องจากเวลาใกล้เที่ยงอาจารย์นฤติจึงแจกอาหารคือไส้กรอก ขนมปัง และเครื่องดื่มเพื่อนำไปรับประทานเมื่อเดินชมสวน อาจารย์นฤติให้พวกเราเดินชมสวนได้ราว 3 ชั่วโมงเศษ เนื่องจากเป็นสวนใหญ่มาก เขาแบ่งเป็น 6 โซน มีทั้งแปลงดอกไม้ที่แยกกันแปลงละสี มีเรือนกระจกที่มีดอกไม้มากมายหลากสี และมีนิทรรศการเกี่ยวกับดอกไม้ และศิลปะจากแก้วด้วย เดิมสวนนี้เป็นสวนสาธารณะประมาณปี ค.ศ.1950 สมาคมผู้ส่งเสริมการปลูกดอกไม้ที่หัวของเมืองลิชเซ่ ได้ใช้สถานที่แห่งนี้เป็นที่ปลูกพันธุ์ของดอกทิวลิปชนิดต่างๆมากมายหลายสี วันที่พวกเราไปชมมีนักท่องเที่ยวเดินชมสวนดอกไม้กันมากมาย ทราบว่ามีผู้เข้าชมปีละราว 4 ล้านคน

หมู่บ้านหัตถกรรม

จากนั้นเดินทางต่อไปชมหมู่บ้านหัตถกรรมของชาวฮอลแลนด์ ซึ่งเป็นหมู่บ้านชนบท มีการทำรองเท้าไม้ เนยแข็ง เครื่องกระเบื้องบลูไวท์ และของที่ระลึกต่างๆ พวกเราได้เข้าชมการทำเนยแข็งตามบ้านด้วย และในหมู่บ้านนี้ยังมีกังหันลม ให้เราได้เดินชมและถ่ายรูปอยู่หลายหลัง

เมืองอัมสเตอร์ดัม

ตอนเย็นเดินทางเข้าเมืองอัมสเตอร์ดัม เมืองหลวงของเนเธอร์แลนด์ พบว่าชาวเมืองใช้รถจักรยานกันมาก มีรถจักรยานจอดตามริมถนนมากมาย บางแห่งเป็นอาคาร 3 ชั้นใช้เป็นที่จอดรถจักรยานทั้งหลัง แต่ไม่ค่อยได้เห็นคนถีบจักรยานในท้องถนนมากนัก อาจยังไม่ถึงเวลาเลิกงานก็เป็นได้ เพราะพวกเราได้ชมเมืองช่วงเวลา 17.00-20.30 น. ซึ่งยังไม่มืด ที่เป็นไฮไลต์ของการไปเที่ยวเมืองอัมสเตอร์ดัมก็คือได้นั่งเรือกระจก เรือแล่นลัดเลาะไปตามลำคลองที่ขุดเป็นชั้นๆ รอบเมือง สองฟากริมฝั่งคลอง มีอาคารที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมแบบสเปนผสมเรอเนสซองส์ และตกแต่งหน้าจั่วเป็นภาพปูนปั้นเทพเจ้ากรีก ซึ่งสร้างมาแล้วไม่น้อยกว่า 100 ปี เขายังอนุรักษ์และซ่อมแซมไว้อย่างดีมาก โดยมีสมาคมเฮน-คริกเดอโกเซอร์ทำหน้าที่อนุรักษ์และซ่อมแซมอาคารถึง 8000 หลังในอัมสเตอร์ดัม เดิมอาคารเหล่านี้เคยเป็นที่อยู่อาศัยของคหบดีในยุคนั้น ปัจจุบันใช้เป็นที่ทำการของธนาคารและสำนักงานต่างๆ

โคมแดง หรือ Red Light

ช่วงค่ำไปรับประทานอาหารจีน ซึ่งมีอาหารหลายอย่าง เช่น หมูกรอบ เป็ดย่าง ไช้เสียว ผัดผักกาด น้ำซุปลและผลไม้ จากนั้นอาจารย์ณฤติพาไปเดินชมย่านเรจรมย์ที่เรียกกันว่า “โคมแดง” หรือ Red Light พบเห็นนางในตู้กระจกอรับแขก มีหลายชาติหลายภาษามีทั้งสาวผิวขาวผิวดำ รูปร่างมีทั้งสะอิดสะเอ้งและอ้วนล่ำซึ่งแปลกมากมายน อาจารย์ณฤติเล่าว่าเขาทำอย่างเปิดเผยและถูกกฎหมาย ต้องเสียภาษีให้รัฐ 48 % และยังมีชอกเล็กชอกน้อยอีกมากมาย ที่พวกเรารเดินผ่านไปก็เป็นตัวอย่างเล็กๆน้อยๆเท่านั้น เป็นที่สังเกตอย่างหนึ่งคือย่านเรจรมย์เหล่านี้ตั้งอยู่ใกล้ๆโบสถ์ด้วย

วันนี้เดินทางถึงโรงแรมที่พักแถบชานเมือง 3 ทุ่มกว่า ชื่อโรงแรม De Zoete Inval เป็นโรงแรม 4 ดาว เต็มคู่มือห้องน้ำมีสระน้ำ แชมพุสระผสม หมวกกันผมเปียก กระดุมและเข็มเย็บผ้า เป็นต้น

เข้าประเทศฝรั่งเศส

วันพุธที่ 6 เมษายน 2548 ราว 5.35 น. ผู้เขียนตื่นนอนแล้วลงไปเดินรอบๆโรงแรม อากาศหนาวมากจึงกลับไปรับประทานอาหารเช้าในโรงแรม เป็นขนมปัง หมูแฮม ไข่กรอก ชา กาแฟ และผลไม้ แล้วขึ้นไปห้องพักเพื่อเก็บเสื้อผ้าลงกระเป๋าและโทรศัพท์กลับเมืองไทย เสียค่าโทรศัพท์ 2.50 ยูโร (ราว 75 บาท) พุดราว 2 นาทีเท่านั้น จากนั้นพวกเราได้เดินทางเข้าประเทศฝรั่งเศส ผ่านเมือง Rotterdam ของเนเธอร์แลนด์ และเมือง Antwerp ของเบลเยียม แวะพักรับประทานอาหารกลางวันริมถนน เป็นขนมปังไข่กรอกเช่นเคย ที่นี่มีห้องน้ำสะอาดให้ใช้ฟรี แต่อยู่คนละฟากถนน ต้องเดินข้ามสะพานลอยไป พวกเราถึงกรุงปารีส ราว 16.00 น.อาจารย์ณฤติเห็นว่าพวกเรามาถึงกรุงปารีสเร็วกว่าที่คิดไว้ และมีเวลา

เพียงพอที่จะเข้าชมพระราชวังแวร์ซายส์ ที่ชานกรุงปารีสได้ จึงพาพวกเราเข้าชมพระราชวังแวร์ซายส์ในเย็นวันนี้เลย โดยจ่ายค่าเข้าชมให้คนละ 7.50 ยูโร (ราว 375 บาท) โดยให้ไปซื้อตั๋วเข้าชมกันเอง

พระราชวังแวร์ซายส์

พระราชวังแวร์ซายส์ สร้างขึ้นโดยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 เมื่อปลายคริสต์ศตวรรษที่ 16 ใช้เวลาก่อสร้างนานถึง 31 ปี มีคนงานก่อสร้างราว 35,000 คน มีชื่อเสียงในด้านความฟุ่มเฟือย เพราะใช้หินอ่อนสร้างถึง 60 ชนิด ใช้ทองคำหลายสีหลายชนิด เพราะเป็นทองคำที่ขุดมาจากหลุมแต่ละหลุมมีสีต่างกัน พื้นที่ของพระวัง 11.1 ตารางกิโลเมตร ส่วนที่เป็นอาคาร 110,000 ตารางเมตร นอกนั้นเป็นอุทยาน อาคารของพระราชวังประกอบด้วยตึกนอก และตึกในเหนือได้แบ่งเป็นห้องต่างๆประมาณ 500 ห้อง แต่ละห้องวิจิตรพิสดาร มีทั้งรูปปั้น รูปแกะสลัก ภาพสีน้ำมันและโบราณวัตถุล้ำค่าต่างๆหลากหลาย ห้องที่มีลักษณะพิเศษคือห้องกระจก ซึ่งเป็นท้องพระโรงเก่า บนเพดานเป็นภาพเขียนสีน้ำมันขนาดยักษ์ มีการคำนวณกันว่า “ทุกๆสิบฟรังก์ที่เก็บภาษีมาจากประชาชนฝรั่งเศส หกฟรังก์จะจมหายไปกับความสุรุ่ยสุร่ายในแวร์ซายส์”

หลังจากมีการปฏิวัติในฝรั่งเศส พระราชวังแวร์ซายส์ถูกหลงลืมไปเป็นเวลานาน ทำให้ทรุดโทรมลงอย่างมาก เครื่องตกแต่งถูกขนย้ายกระจัดกระจาย ต่อมา มีการบูรณะขึ้นใหม่โดยได้รับความเอื้อเฟื้อแผ่ของอัครมหาเสรษฐี จอห์น ดิรอกกีเฟลเลอร์ จูเนียร์และบุตรชาย ดังนั้นที่เราเข้าไปชมเป็นพระราชวังที่บูรณะแล้ว จึงไม่แน่ใจว่าจะเหมือนเดิมมากน้อยเพียงใด

ออกจากพระราชวังแวร์ซายส์ อาจารย์ณฤติพาไปรับประทานอาหารเย็น โดยให้รถส่งลงที่ป้ายรถเมล์ แล้วเดินไปยังร้านอาหารจีน มีน้ำซุ๊ป ไก่ย่าง หมู ผัดผัก ผัดเปรี้ยวหวาน และผลไม้ หลังจากรับประทานอาหารแล้วต้องขึ้นรถมารับที่ป้ายรถเมล์ราวครึ่งชั่วโมง เพราะรถต้องไปหาที่จอดแล้วนัดเวลาให้มารับ

วันนี้พักโรงแรมแถบชานเมืองชื่อ Hotel Kyriad Ivry เป็นโรงแรม 4 ดาว เป็นห้องไม่ใหญ่นักมี 2 เตียง และมีเครื่องอำนวยความสะดวกสบายพอสมควร เช่น กาต้มน้ำ ชา กาแฟให้ชงดื่มได้ ห้องน้ำก็มีอ่างอาบน้ำอุ่นด้วย

โบสถ์ซาเครเกอร์ลีขาว

วันพฤหัสบดีที่ 7 เมษายน 2548 หลังจากรับประทานอาหารเช้าในโรงแรมแล้ว ได้เดินทางไปชมโบสถ์ซาเครเกอร์ลีขาว ขนาดใหญ่ซึ่งอยู่บนเนินเขามงมาร์ตร์ เนินเขานี้สูงที่สุดของกรุงปารีส เมื่อเดินขึ้นไปบนเนินเขาจะมองเห็นทิวทัศน์ของกรุงปารีสสวยงามมาก

ย่านการค้าถนน Hausmann

แล้วพวกเราเดินทางต่อไปแวะย่านการค้าที่ถนน Hausmann ซึ่งเป็นย่านการค้าที่หรูหรา สินค้าราคาแพงมาก เช่นร้าน Paris Look ผู้เขียนเดินดูร้านค้าต่างๆซึ่งมีหลากหลาย มีร้านขายคอมพิวเตอร์ ขายยา ขายของเก่า ขายหนังสือ และมีที่ทำการไปรษณีย์ที่มีบริการอินเทอร์เน็ตด้วย ผู้เขียนสังเกตไม่พบร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ให้เห็นเหมือนเมืองไทยเรา

อาจารย์ณัฐดีให้พวกเราทานอาหารกลางวันประเภท Fast Food ที่ร้านแมคโดนัลด์ เพราะตอนบ่ายจะพาไปชมพิพิธภัณฑ

นั่งรถชมเมืองปารีส

ช่วงบ่ายนั่งรถชมเมืองซึ่งถือว่าเป็นจุดศูนย์กลางของกรุงปารีสคือผ่านจัตุรัสคองคอร์ด เสาไอโอนิก ถนนของซซีเซ ประตูล็องช็อง หอไอเฟล และ มหาวิหารนอเตอ์ดาม เนื่องจากไม่มีที่จอดรถที่จะให้พวกเราแวะลงชมสถานที่เหล่านี้ได้ จึงเพียงนั่งรถชมเมืองเท่านั้น

พิพิธภัณฑท์ลูฟร์

เมื่อถึงทางเข้าพิพิธภัณฑท์ลูฟร์ ได้แวะส่งให้พวกเรารีบลงที่ป้ายรถเมล์เพื่อเข้าชมพิพิธภัณฑท์ลูฟร์กันตามลำพัง ให้ความเข้าชม 2 ชั่วโมงครึ่ง ผู้เขียนอยากชมมานานแล้วจึงได้เข้าชมสมใจ แต่ก็ได้ชมเพียงบางจุดเท่านั้น และเสียดายที่อาจารย์ณัฐดีไม่เป็นผู้พาเข้าชม เราต้องศึกษาจากเอกสารกันเอง ทำให้ล่าช้าในการตัดสินใจว่าจะดูอะไรก่อนหลัง และเสียเวลาในการเดินหาและสอบถามเจ้าหน้าที่ถึงศิลปวัตถุที่ต้องการจะดู เพราะมีศิลปวัตถุนับชิ้นไม่ถ้วนคือมีมากมายมหาศาลจริงๆ บริเวณพิพิธภัณฑท์ก็กว้างขวางมาก และมีหลายชั้นหลายห้องด้วย ผู้เขียนพยายามศึกษาว่าภาพโมนาลิซ่าของลีโอนาโดดา วินชีอยู่ที่ไหน จึงรีบเดินไปตามลูกศรชี้ และได้ดูสมใจ มีคนยืนชมกันมากพอสมควร และได้ชมภาพเขียนสีน้ำมันอีกมากมายซึ่งมีหลายห้อง มีทั้งภาพเขียนของจิตรกรฝรั่งเศส เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และเบลเยียม ต้องรีบเดินไปดูรูปแกะสลักหินอ่อนของกรีกชื่อ “วีนิส เดอมีโล” รวมทั้งโบราณวัตถุของอียิปต์ กรีกและโรมันอีกมากมาย มีทั้งประติมากรรมแกะสลักและหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ รวมทั้งเพชรพลอยที่มีค่า เครื่องแก้ว เครื่องเงิน และเครื่องปั้นดินเผา บางห้องก็เพียงเดินผ่านไปเท่านั้น พิพิธภัณฑท์ลูฟร์เดิมเป็นพระราชวังเก่า เมื่อย้ายราชสำนักไปแวร์ซายส์ก็ทำเป็นพิพิธภัณฑท์ ประตูทางเข้าพิพิธภัณฑท์สร้างปิรามิดระจกครอบไว้ และเพิ่งสร้างภายหลังเมื่อปี ค.ศ.1989

นั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์ ชมมหาวิหารนอเตอ์ดามและหอไอเฟล

จากนั้นอาจารย์ณัฐดีให้พวกเรานั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์ เพื่อชมกรุงปารีสสองฝั่งแม่น้ำแซนต์ เรือที่นั่งเป็นเรือสองชั้น จะเลือกนั่งชั้นบนก็ได้ เพื่อจะได้ดูสถานที่ที่น่าสนใจและถ่ายรูปได้สะดวก เรือแล่นผ่านสถานที่ที่น่าสนใจซึ่งเราเคยได้ยินชื่อกันมานานแล้ว เช่น มหาวิหารนอเตอ์ดาม และ หอไอเฟล เป็นต้น

สำหรับมหาวิหารนอเตอ์ดาม เป็นมหาวิหารที่เก่าแก่และศักดิ์สิทธิ์ ตั้งอยู่บนเกาะ กลางแม่น้ำแซนต์ และเป็นมหาวิหารที่ใหญ่ที่สุดและสูงตระหง่าน คล้ายตึก 3 ชั้น สร้างด้วยหิน ที่ตัดเป็นชั้น และวางเรียงกัน มีรูปแกะสลักบอกเรื่องราวของพระเจ้าเยซูที่ชุ่มประตูดุที่เหนือส่วนโค้งของประตูขึ้นไปก็เรียงรายไปด้วยประติมากรรมหินสลักเป็นรูปนักบุญต่าง ๆ ในสมัยโบราณขนาดเท่าตัวจริงประมาณ 27 รูป ภายในโบสถ์กว้างขวางใหญ่โต มีเสาหินกลมทั้งแท่ง แต่ละต้นใหญ่เกือบ 3 ฟุต

ส่วนหอไอเฟล เป็นหอสูง ที่สร้างด้วยเหล็กกล้าถึง 9,700 ตัน มีความสูง 320.75 เมตร มีบันได 1,672 ขั้น เสียดายที่พวกเราไม่ได้เดินเข้าไปดูใกล้ๆ เพียงแต่นั่งเรือผ่านเข้าไปใกล้ๆและถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึกเท่านั้น

นอกจากนี้เรือได้แล่นผ่านสถานที่ที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง เช่น อาคารงซิชแยร์เซอริ ซึ่งเดิมเป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังหลวง อาคารปาเล เดอ ซุสดีต ปัจจุบันเป็นที่ทำการศาลสถิตยุติธรรม โบสถ์แซ็งซาแปล ซึ่งพระเจ้าหลุยส์ที่ 9

ทรงสร้างขึ้นในศตวรรษที่ 13 สถานีรถไฟเกดอร์เซ เป็นสถาปัตยกรรมยุคแบลเอป็อก โครงสร้างเป็นเหล็กแล้วกรุด้วยกระจกทั้งหลัง ปัจจุบันกลายเป็นพิพิธภัณฑ์ทางศิลปะ ชื่อพิพิธภัณฑ์ออร์เซ และ อนุสาวรีย์เทพีสันติภาพแห่งนิวยอร์ก เป็นต้น

เมื่อขึ้นจากเรือแล้วอาจารย์นฤติก็พาไปรับประทานอาหารจันทัดตาการเดียวกับเมื่อวาน แล้วเข้าที่พักโรงแรมที่พักรมื่อคืน อาจารย์นฤติให้เตรียมจัดเสื้อผ้าและสัมภาระต่างๆลงกระเป๋าให้เรียบร้อย เพราะรุ่งเช้าจะเดินทางกลับแล้ว

ไปสนามบินชาลส์เดอโกล์เพื่อเดินทางกลับ

วันศุกร์ที่ 8 เมษายน 2548 เดินทางไปสนามบินชาลส์เดอโกล์ ชานกรุงปารีส เซดอินที่เคาร์เตอร์สายการบิน Gulf Air เดินทางด้วยเที่ยวบิน GF 18 แวะเปลี่ยนเครื่องที่สนามบินบาเรนเช่นเคย ต้องนั่งรอนานถึง 4 ชั่วโมง แล้วเดินทางต่อด้วยเที่ยวบินที่ GF 150 มายังสนามบินคอนเมือง ถึงสนามบินคอนเมืองโดยสวัสดิภาพเมื่อเวลา 9.30 น.ของวันที่ 9 เมษายน 2548 รวมเวลาไปทัศนศึกษาครั้งนี้ 12 วัน 11 คืนด้วยกัน

ขอขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านที่อ่านเรื่อง “เที่ยวยุโรปแปดประเทศ” มาถึงบรรทัดนี้